

A gonosz birodalma

2023 február 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az EU épp annyira képmutató, farizeus és zsarnoki rendszert épít, mint egykor a szovjetek

A hetvenes évek fordulóján született magyar nemzedéknek alkalma volt felnőtként is belekóstolni a kommunista diktatúrába. Az anyaországban és a Délvidéken puhább, a Felvidéken, Kárpátalján és Erdélyben keményebb volt az elnyomás, de aki a kommunista időkben szocializálódott Kassán, Beregszászban, Győrben vagy Nagyváradon, másként olvasta George Orwell 1984 című zseniális művét, mint az, aki a vasfüggönyön túlnőtt föl.

Akkor nem gondoltuk volna, hogy három évtized elteltével a szabadság hazájának gondolt Nyugat milyen mértékben hasonul majd ahhoz a diktatúrához, amit Orwell oly érzékletesen ábrázolt referenciaértékű disztópiájában. A „gondolatrendés” élő valóság már arrafelé, nemcsak a közösségi média cenzorai és „tényellenes” ügyelnek a polgárok belső világának rendszerkonformitására a hajdani demokratikus mintá-államokban, hanem a rendszer speciális alakulatai is. Aki nem használja az „újbeszél” a genderkérdésben vagy a migrációt illetően, könnyen egzisztenciális gondokkal találja magát szembe, de még börtönbe is kerülhet.

A gyöleletkultust a „jobboldali szélsőségesek” ellen építik fel tudatosan, majd jobboldali szélsőségesnek neveznek tetszés szerint bárkit, aki a normalitás talaján áll.

Orbán Viktor idézte e tekintetben egykori tanárát, Bence György filozófust, aki szerint a liberalizmus toleráns mindenkivel, leszámítva a fasisztákat. Csak azt nem tette hozzá Bence, mutatott rá a miniszterelnök, hogy aki nem ért egyet a liberálisokkal, az mind fasiszta az ő prizmájukon keresztül.

A Nagy Testvér ideológiai kontrollja ma már odáig terjed több nyugati tagállamban, hogy aki nem neveli gyermekét a woke-idiotizmus tanai szerint, azt kockáztatja, hogy elveszik tőle az életének értelmet adó utódokat. Odáig még a Ceausescu-rendszer sem merészkedett, hogy az ellenzékiek gyermekeit rendszeresen erőszakkal kiszakítsák családi környezetükből és állami gondozásba vegyék. A gyakorló szülők könnyen átérezhetik, hogy az állami terrornak ez a legrettenetesebb, legelviselhetetlenebb és leginkább vérlázító megnyilvánulási formája.

Amikor Ronald Reagan a gonosz birodalmának nevezte a Szovjetuniót, úgy éreztük, helyettünk is kimondja az igazságot. Most azt kell látnunk, hogy az Egyesült Államok és szövetségese, az Európai Unió épp annyira gonosz, képmutató, farizeus és zsarnoki birodalmat épít, mint a szovjet elvtársak egykor. Bár az alkalmazott eszközök egyelőre finomabbak, a meghirdetett tanok és a valóság között sokkal nagyobb a szakadék a liberálisnak mondott demokrácia esetében, mint a kommunizmuséban. Akkor a történelem vaskényszere utalt minket a szovjet érdekszférába, az unióhoz viszont szabad akaratunkból csatlakoztunk. Már akkor lehetett látni, hogy gyarmatnak kellünk, de mind a politikai elitnek, mind a szavazók többségének úgy tűnt, hogy mérlegre téve a kívül maradás és a csatlakozás melletti érveket, utóbbiak súlyosabban esnek a latba.

Időközben az unió nagyot változott.

Már 2004-ben tudni lehetett, hogy a nemzetközi háttérhatalom egyik kirakatintézményéhez csatlakozunk, de a nemzet- és keresztényellenes tendenciák nem voltak annyira dominánsak, mint ma.

Az LMBTQ-lobbi csak bontogatta szárnyait, s messze volt még a jogállam fogalmának összerosása a devianciakultusz alkotmányos szintű legalizálásával, az abnormalitás normalitásként tételezésével, nem volt még rendszeres a legalapvetőbb működési szabályok lábbal tiprása, s elképzelhetetlenek tűnt az az abszurd, megalázó és teljes mértékben jogtalan huzavona, amit az uniós intézmények művelnek a Magyarországnak és Lengyelországnak járó források kapcsán.

A komikus elemeket sem nélkülöz?, egyre dagadó korrupciós botrány inkább csak szimptomája annak az egyetemes rothadásnak, ami az Európai Unió egészét jellemzi.

Morálisan egyébként igencsak nehéz bármiféle különbséget kimutatni aközött, hogy valaki Katart dicséri pénzért vagy Soros Györgyöt?l kapja a célirányos motivációs apanázt a globális háttérhatalom törekvéseinek támogatására. Politikai szempontból már láthatunk egy lényegi különbséget: utóbbi sokkal károsabb az unióra és Európa jövőjére nézve.

A jogalkalmazás sajnos a szakmai szempontból már teljes mértékben lejáratódott, ítéleteit a fűsodratú globalista média és politika elvárásaihoz igazító, „érzékenyített” szubkultúra kezében van tagállami és közösségi szinten egyaránt, így aligha várható, hogy a Soros-bérencek Eva Kaili sorsára jussanak.

A magyarországi ellenzék az unió nótáját fújja, amiben semmi meglepés nincs. A komprádor elit tevékenységének lényege, hogy nem a saját közösségének érdekeit képviseli a gyarmattartókkal szemben, hanem utóbbiak akaratát oktrodálja sajátjaira a végrehajtás szerves részeként. A két ellenzéki vezető, Gyurcsány Ferenc és Donáth Anna évtérrel?i hangnemben, stílusban, intellektuális tartalomban és a követendő stratégiát illetően igencsak különböztek egymástól, de összekapcsolta őket az európaiságnak, a Nyugathoz való tartozásnak a totális félreértelmezése és az Orbán-kormány rituális rágalmozása.

Amit Brüsszel és az egész unió képvisel, annak semmi köze a sokat emlegetett európai értékekhez, a felvilágosodás eszméihez, a liberális szabadságjogokhoz, a „minimal state”-hez, az állami önkormányozáshoz, az ideológiásemleges államhatalomhoz, az egyén önkitaljesítésének biztosításához, a „szabadságom addig tart, míg nem sérti mások szabadságát” alapálláshoz.

A globalista világterror, s benne Brüsszel a történelem legperverzebb, leghatékonyabb, legképmutatóbb és legembertelenebb zsarnokságát építi már hosszú ideje, az utóbbi években elképesztő nyíltsággal gyorsítva a tempón. A Great Reset nem egy öregember lázálma, hanem alig rejtett erők egyre nyíltabb törekvése az Orwell által leírt neokommunista rendszer megteremtésére. Egy megvalósulófélben levő horrorterv.

A felvilágosodást sok tekintetben elsötétülésnek tartó, szerves társadalomban, szakralitásban hívő szuverenista konzervatívok politikája az, ami hordozza a szabadságért való tényleges értéktartalmát, s épp ezeket védi a magukat liberálisnak mondó woke-szekta gondolatrendéségével szemben.

Az ellenzék tulajdonképpen vezére, Gyurcsány Ferenc évtérrel?jében a magyar szuverenitás sérelmét véli felfedezni abban, ahogy a magyar miniszterelnök az orosz–ukrán háborúhoz viszonyul. Ez nemcsak rágalom, de szinte hihetetlen arcátlanság is. A DK elnöke képes ezt a szót szájára venni, miközben pártja évek óta hirdeti az Európai Egyesült Államok programját, mely éppenséggel a megmaradt magyar szuverenitást számolná fel egyszer s mindenkorra. Nem mellesleg Magyarországot is, mint magyar országot, hiszen a Brüsszelből?i irányított birodalom részeként igen hamar megszűnne hazánk magyar jellege, néhány évtized alatt nagyvárosainkban kialakulnának a no-go zónák, a muszlim migránsok tömegei a saría bevezetését követelnék, a nők félnének egyedül kimenni az utcára, egy emberöltőn belül nálunk is lángolnának a templomok, s a müezzin hívná imára az igazhitű új honfoglalókat.

De nem marad el szolgálkéségben Gyurcsánytól a Jobbik elnöke, Gyöngyösi Márton sem, aki büszke arra, hogy egy lyukas zászlót, az 1956-os forradalom szimbólumát adományozta Zelenszkij elnöknek.

Az vélhetően elkerülte a figyelmét, hogy Magyarország 1956-ban a függetlenségért küzdött, Ukrajna elnöke viszont azért, hogy hazája a CIA által szervezett majdani puccs után berendezkedő „pusztító világerő” irányítása alatt maradhasson. Micsoda különbség!

A magát baloldalnak nevező politikai b?nszövetség rendszeresen azzal riogat, hogy Orbán Viktor kivezeti Magyarországot az Európai Unióból. Figyelve az eseményeket, csak annyit mondhatunk józan ésszel és magyar szívvvel, lehet, hogy közeleg a pillanat, amikor a gonosz birodalmának európai szekciójából való kilépés mellett több érv fog szólni, mint a maradás mellett.

Betlen János: Bence György hozzászólása

Örömmel olvastam, hogy Borbély Zsolt Attila a Magyar Nemzet hasábjain idézte tizenhat éve halott barátomat, Bence Györgyöt, de nem pontosan, és (bocsánatot kérek) nem tudom megállni, hogy ki ne igazítsam:

B.ZS. A. így fogalmazott:

„Orbán Viktor idézte e tekintetben egykori tanárát, Bence György filozófust, aki szerint a liberalizmus toleráns mindenkivel, leszámítva a fasisztákat. Csak azt nem tette hozzá Bence, mutatott rá a miniszterelnök, hogy aki nem ért egyet a liberálisokkal, az ? prizmájukon keresztül.”

Nos, hozzászólta. Az idézet nem a liberalizmusról szólt, hanem a hazai liberálisokról, és így hangzott:

„A liberálisok mindenkivel toleránsak, a fasisztákat kivéve. Arról pedig nem tehetnek, hogy rajtuk kívül mindenki fasiszta.”

Így is [idézte ?t](#) Orbán Viktor 2015 februári évértékel? beszédében.

Nem fontos, de Bence György nem volt Orbán Viktor tanára. A miniszterelnök utólag emlegette így, a tisztelet jeléül.

Betlen János

Borítókép: a luxemburgi EU-bíróság (Fotó: John Thys)

Borbély Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

Ajánló
